

ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล Effectiveness in Environmental Management of the Local Administra- tive Organization in the Vicinity of Bangkok

มนต์พิพัฒน์ เอี่ยมจารัส¹, ไชยา ยิ่มวีไล² และปิยะกร หวังมหาพร³
Monpipat Eiamjaras¹, ChaiyaYiemwilai² and Piyakorn Whangmahaporn³

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล 2) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล 4) ศึกษาอุปสรรคในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลและ 5) ศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เป็นแบบอย่างแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้การวิจัยเชิงผสมซึ่งรวมเอาข้อดีของการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จำนวน 315 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จำนวน 25 คน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล มีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การอำนวยการหรือสั่งการ การประสานงาน การควบคุม การงบประมาณ โครงการสร้างองค์กร นโยบาย เทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และมีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลอยู่ในระดับมาก เช่นกัน สำหรับ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการองค์กรกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมและประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์สูงที่สุด ด้านผลผลิต ด้านคุณภาพ และด้านประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์อยู่ที่สุด สำหรับ ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านผลผลิต ได้แก่ เทคโนโลยี รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพ ได้แก่ นโยบาย ด้านคุณภาพ ได้แก่ โครงการสร้างขององค์กร เทคโนโลยีและการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุม ได้แก่ เทคโนโลยีและการมีส่วนร่วม แต่ในภาพรวมปัจจัยทั้ง 12 ตัว มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาธุรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาธุรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

³ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาธุรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

การวิจัยได้นำมาสู่ข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลได้ ดังนี้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มีข้อเสนอแนะคือรัฐบาลต้องให้ความสำคัญและจริงจังกับเรื่องการกระจายอำนาจ มีความตัดสินใจในการจัดสรรงานกิจ เพื่อลดปัญหาความท้าทายในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้มีกระบวนการทัศนคติในการจัดการสิ่งแวดล้อมใหม่ รัฐบาลควรมุ่งเน้นถึงการวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับมหาภาค และพิจารณาเรื่อง ศักยภาพทางการคลังของท้องถิ่นให้มีผลอย่างเป็นรูปธรรม ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัย ร่างสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ข้อเสนอแนะเชิงการบริหาร มีข้อเสนอแนะคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อมจริงจังกับการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น มีการวางแผนในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน มีการจัดองค์กรที่ดี มีการจัดสรรงานกิจด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม มีการบริหารงานบุคคลที่ดี และควรร่างแก้ไขปัญหาด้านประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมในภาพรวมทุกด้าน ผู้บริหารท้องถิ่นควรจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และควรปรับข้อกฎหมายและระเบียบอัตราราดตบแทน (เงินเดือน) ของข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และควรยกระดับการจัดการเก็บรายได้ให้สอดคล้องเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถานประกอบการที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ มีงบประมาณเพียงพอและมียอดเงินสะสมจำนวนมาก ควรเป็นเจ้าภาพในการลงทุนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่ เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิผล ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ มีข้อเสนอแนะคือ ความมุ่งมั่นของศึกษาวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ ไม่มีติดหลายด้าน เช่น การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดใหญ่ๆ อาทิ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสงขลา จังหวัดชลบุรี เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบและเสนอแนะคิดในการศึกษาเชิงลึกต่อไป

คำสำคัญ : ประสิทธิผล, การจัดการสิ่งแวดล้อม, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, เขตจังหวัดปริมณฑล

ABSTRACT

This Research on Effectiveness in Environmental Management of the Local Administrative Organizations in the Vicinity of Bangkok aims to 1) study the level of the effectiveness in environmental management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok, 2) to study the factors related to the effectiveness in environmental management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok, 3) to study of factors influencing the effectiveness in environmental management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok, 4) study the obstacles in management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok, and 5) to study the guidelines for environmental management as an idol for the local administrative organizations in the future. For this Research, the Researcher used the mixed methods research to combine the advantages of the quantitative research into those of the qualitative research. For the quantitative research, the sample groups were 315 executives in public health and environment of local administrative organizations in the vicinity of Bangkok. For the qualitative research, the sample groups of 25 executives on public health and environment of local administrative organizations in the vicinity of Bangkok.

According to the results of this research, the managements on public health and environment of local administrative organizations in the vicinity of Bangkok were of identical opinion that the factors

of organization management were as follows: planning, organizing, personnel management, instruction or order, coordination, controlling, budgeting, organizational structures, policies, technologies, tools and devices, and participation at a high level and influencing the effectiveness in environmental management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok at a high level too. For relationship among the factors of organization management with the effectiveness in environmental management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok on control was highest; meanwhile, on output, quality, and efficiency were least. For factors of organization management influencing the effectiveness in environmental management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok on output; namely, technologies was highest, and next in rank were on efficiency, namely, policies; on qualities, namely, organizational structure, technologies, and participation; and on control, namely, technologies and participation. Overall, all of 12 factors were in relation to or influenced environmental management of the local administrative organizations in the vicinity of Bangkok.

The research leads to the recommendations and process in environmental management of the Local Administrative Organizations in the Vicinity of Bangkok, as follows: policy recommendation, that is, the government shall emphasize and take serious actions of power decentralization, which shall be clear upon mission allocation so as to reduce the redundancy problems on environmental management, and on supporting new paradigms on environment management. The government should concentrate on macro environment management planning and take into account the potentiality of finance of locality to be tangible; improve and develop the income collection processes of local administrative organizations; update modern environmental management; and accelerate to make and promote the people's participation. The management recommendations are as follows: the local administrative organizations should take into consideration the strict environmental management and should maximize the efficiency upon environmental problems; should plan the sustainably environment management; should take good organizing action; should expressly and tangibly allocate the mission on environmental management, should have good personnel management, and should accelerate solve the problem on efficiency for overall environmental management in every aspect. The local management ought to focus on policies on environment management and ought to improve points of law and return rate (salary) of the public officers possessing knowledge and capacities of specific positions on environmental management and ought to upgrade the income collection level to be imposed up to increasing rates, in particular the workplace which originates pollution, large-scale local administrative with sufficient budget and a large number of accumulated amount, ought to be a host of investment in the large environmental management system to manage the effective environment. For academic recommendations, this same matter of this Research should be studied in several dimensions; for instance, comparative study of the effectiveness in environment management of local administrative organizations in large provinces, i.e., Chiang Mai Province, NakhonRatchasima Province, UbonRatchathani Province, Songkhla Province, and Chon Buri Province, for comparison and recommendations of concept

in further in-depth study.

Keywords : Effectiveness, Environmental Management, The local Administrative Organizations, The Vicinity of Bangkok

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่ทั่วโลกทุกประเทศต้องเผชิญกับสภาวะปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากเป็นปัญหาที่มีการสะสมมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมทางอากาศ ผลกระทบต่อแมลงพิษจากแหล่งน้ำ เป็นต้น ล้วนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์ทั้งสิ้น ส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์ ภาวะโลกร้อน Global Warming โดยสังเกตได้จากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทั้งพิมพ์ข้อโลกลenne โลลลารา น้ำท่วม แผ่นดินไหว หรืออากาศร้อนขึ้น ซึ่งผลเหล่านี้ล้วนมาจากการมนุษย์ที่เป็นผู้ทำลายธรรมชาติ ซึ่งประเทศไทยได้รับผลกระทบเกี่ยวกับปัญหาที่มีสาเหตุเกิดจากการทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างครั้ง เช่น สถานการณ์ปัญหาอุทกภัยครั้งใหญ่ปี พ.ศ.2538 ปัญหาคลื่นยักษ์สึนามิพัดถล่มชายฝั่งอันดามันทางจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย พ.ศ.2547 และการเกิดมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ พ.ศ.2554 ทำให้เห็นถึงรุนแรงของมหาภัยและจังหวัดบุรีรัมย์ โดยเฉพาะบ้านพักอาศัย พื้นที่เกษตรกรรม ปศุสัตว์ และนิคมโรงจานอุตสาหกรรมได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติอย่างมากหมายเหตุ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เริ่มทวีความรุนแรงขึ้นได้แก่ ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเทศไทยจากประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์และประชาชนประกอบอาชีวเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ได้มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ตามสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างรวดเร็ว และประเทศไทยกำลังพัฒนาอีกหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย ได้หันเหวติการดำเนินการชีวิตภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดการพึ่งพาสินค้าอุตสาหกรรมจากประเทศอุตสาหกรรมทั้งหลาย อีกทั้งยังมุ่งหวังที่จะผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อส่งออก

จำหน่ายต่างประเทศด้วย การนำพาประเทศไทยสู่วิถีทางแห่งอุตสาหกรรมนั้น หักมองทางด้านเศรษฐกิจแต่เพียงประการเดียว การพัฒนาอุตสาหกรรมจะเป็นหนทางนำพาประเทศไทยไปสู่รายได้อันมากมาย ในทางสังคมผู้คนจะมีเครื่องอำนวยความสะดวกมากขึ้น มาตรฐานการครองชีพจะสูงขึ้น แต่เมื่อมองกลับมาสู่สิ่งแวดล้อมจะพบว่าทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายลงอย่างมากมายและรวดเร็ว สิ่งแวดล้อมถูกเปลี่ยนแปลง สมดุลในธรรมชาติเสียไป สิ่งแวดล้อมบางส่วนเสื่อมโทรมลง ธรรมชาติไม่สามารถปรับสมดุลได้ทัน

ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2554, หน้า 1) กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านน้ำเสีย ปัญหาด้านขยะมูลฝอย ปัญหาด้านมลพิษทางอากาศ ปัญหาด้านมลพิษทางเสียง ซึ่งเกิดจากจำนวนประชากรที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความต้องการการบริโภคทรัพยากรที่สูงขึ้นตามมา การที่มนุษย์ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความต้องการอย่างไม่มีที่สิ้นสุด นำไปสู่การพัฒนาประเทศและเศรษฐกิจตัวของภาคอุตสาหกรรมอย่างก้าวกระเดดกที่เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหามลพิษต่าง ๆ การพัฒนาที่ยั่งยืนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะเป็นการพัฒนาที่คำนึงถึงด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมไปด้วยกัน การดำเนินชีวิตของมนุษย์มีกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย มีการรวมกลุ่มของมนุษย์ในรูปแบบของครอบครัว และระดับที่สูงขึ้นในระดับชุมชนนั้น ที่ได้สร้างปัญหาให้กับสิ่งแวดล้อมตามมา

กระบวนการกระจายอำนาจและหลักการปกครองตนเอง (Decentralization and Local Self-government) ส่งผลให้เกิดการขยายบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งกับ

ประชาชน แนวความคิดในการจัดการปกครองท้องถิ่นของไทยจึงเกิดขึ้นจากฐานความคิดในการจัดการบำรุงเมือง รักษาความสะอาดและจัดสร้างสาธารณูปโภค ต่างๆ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงประเทศให้ทันสมัย ต่อมาเมื่อภัยหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 จนถึงปัจจุบัน การปกครองท้องถิ่นของไทยและการกระจายอำนาจมีการพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะพิจารณาจากแม่น้ำเชิงเปรียบเทียบกับการปฏิรูปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือพิจารณาจากลักษณะโครงสร้างความหมายและคุณค่าของการปกครองท้องถิ่นของประชาชนสะท้อนให้เห็นว่าการปกครองท้องถิ่นของไทย มีพัฒนาการและมีผลลัพธ์ที่สูงมาก (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ, 2552, หน้า 7) และการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนนับตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 เป็นต้นมา โดยมีกระบวนการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไปสู่ส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และตามเงตนา湿润รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 และ พ.ศ.2550 ที่กำหนดนโยบายพื้นฐานให้รัฐสนับสนุนการกระจายอำนาจ จึงมีการกำหนดรูปแบบการดำเนินงานให้มีความชัดเจน มีคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(กอส.) มีแผนการดำเนินงาน แผนปฏิบัติการ กระบวนการติดตามและก่อไกสนับสนุนอย่างเป็นระบบ จนกระทั่งปัจจุบัน ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ก็ยังคงให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบัญญัติกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณูปโภค มีการกำหนดการจัดสรรภากิริยะระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตของประชาชนในหลากหลายมิติ นำไปสู่การจัดบริการสาธารณูปโภคและการจัดโครงสร้างพื้นฐานเพื่อบริการประชาชน

การขับเคลื่อนการกระจายอำนาจด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม สอดรับกับปัญหาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาใหญ่และมีความรุนแรงสูงเนื่องจากที่ผ่านมา ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านสิ่งแวดล้อมยังอยู่ใน “ขั้นต้น” และเป็นการปฏิบัติในเชิงพื้นฐานตามแก้ไขปัญหารายวัน นอกจานนี้ยังขาดการทำน้ำร่วมกันเป็นเครือข่าย โดยการกำกับดูแลสภาพสิ่งแวดล้อมในระดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นระดับปฏิบัติการนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรับรู้ปัญหาสิ่งแวดล้อมชนิด “วันต่อวัน” และสามารถตอบสนองปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันใจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงอยู่ในฐานะที่จะช่วยกระตุ้นการตัดบัญชีและคุณภาพของการให้บริการและปิดช่องว่างความไม่เป็นธรรมเหล่านั้นให้เกิดขึ้นได้

ในช่วงก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มีใช่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบาทในด้านสิ่งแวดล้อมเลย ตั้งจะเห็นได้จากบทบาทของสุขาภิบาลและเทศบาลในอดีตที่มีหน้าที่ดูแลเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล รวมถึงเรื่องสิ่งแวดล้อมในชุมชนเป็นหลัก แต่หากพิจารณาจากภัยหลังรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 เป็นต้นมาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมมีบทบาทตั้งแต่การจัดการขยะมูลฝอย การกำจัดสิ่งปฏิกูล ตลอดจนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โบราณสถานและการท่องเที่ยวท้องถิ่น ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ซัดเจนมากขึ้นไปอีก ทั้งในเรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท้องถิ่นของตน

ปิยะพงษ์ บุษบงก์ (2542, หน้า 84) กล่าวว่า นอกจากนี้ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังพิจารณาได้จากประกาศคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2540 เรื่อง มาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาที่ดินและการบุกรุกป่าไม้ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้พิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเพื่อการคุ้มครอง ดูแลและรักษาป่าไม้อีกด้วย อย่างไรก็ตี แม้ว่าจะมีการถ่ายโอนภารกิจด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่แล้ว แต่บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการภารกิจดังกล่าวยังคงมีการดำเนินการไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้ด้วยข้อจำกัดหลายประการไม่ว่าจะเป็นความรู้ของบุคลากร งบประมาณ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงนโยบายระดับชาติ ด้วยข้อจำกัดเหล่านี้จึงส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมต่างกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่มีลักษณะทางภัยภาพ สภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนทรัพยากรต่างๆต่างกัน ดังนั้นแม้ว่าจะมีการจัดโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมือนกัน เกือบทั่วทั้งประเทศไทย ยกเว้นแต่ในบางเขตเมืองที่มีการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบพิเศษนั้น ก็ส่งผลให้ศักยภาพของการบริหารองค์กรหรือการจัดการทรัพยากรของตนมองมีความแตกต่างกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี “บทบาท” อย่างไรในการจัดการสิ่งแวดล้อม

จากการเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมานี้ในทั้งที่นี้ ผู้วิจัยได้ค้นหาข้อมูลทางสถิติและข้อมูลทางวิชาการในหลาย ๆ ด้าน พบว่า ปัญหาดังพิษสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งในจังหวัดปริมณฑล มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นและการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ปัญหาต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานราชการที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีบทบาทและมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยตรง ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่น่าสนใจและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักและให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน จึงเป็นที่มาของการทำวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรและประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการองค์กรกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล
- เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล
- เพื่อศึกษาอุปสรรคในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล
- เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เป็นแบบอย่างแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคต

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods Research) โดยการนำวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลัก และนำการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้ามาใช้ในการวิจัยด้วยหลักผสมผสานอย่างเท่าเทียมกัน (Equivalent Status Design) โดยเป็นไปตามแนวคิดของ (สิริพงษ์ ปานจันทร์, 2554, หน้า 152) กล่าวคือในหลักการทำวิจัย ผู้วิจัยจะเริ่มทำการวิจัยเชิงปริมาณก่อน เพื่อให้ได้โครงสร้างในภาพกว้างของชุดตัวแปรที่ส่งผลต่อ กัน จากนั้นจึงจะดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับเจาะ

ลึกประเด็นที่น่าเกี่ยวข้องในเชิงลึกและมีความน่าสนใจเพื่อให้เด็กนุ่มนิ่มความน่าเชื่อถือและมีน้ำหนักในการนำข้อมูลไปสู่การวิเคราะห์เพิ่มมากยิ่งขึ้น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรและประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการองค์กรกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ปัจจัยปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการสั่งการ การประสานงาน การควบคุม การงบประมาณ โครงสร้างองค์การ นโยบาย เทคโนโลยี วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ การมีส่วนร่วมและประสิทธิผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล ได้แก่ การจัดการสิ่งแวดล้อมด้านการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการขยะและด้านการจัดการน้ำเสีย การวิจัยเชิงปริมาณประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จำนวน 315 คน ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 5 แห่ง เทศบาลเมือง 22 แห่ง เทศบาลตำบล 68 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 213 แห่ง และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครอง

ส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เริ่มใช้แบบประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประเมินผลการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศทุกปีงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล เช่น ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำหรับเทศบาล ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล หรือหัวหน้าส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 แห่ง ห่ำกับ 1 ตัวอย่าง รวมจำนวนตัวอย่างในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ 315 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้บริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญครอบคลุมทุกประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละจังหวัด ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อให้เกิดการกระจายตัวอย่างครอบคลุมที่ในแต่ละจังหวัดอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ได้จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 25 ตัวอย่าง จำนวนนี้ดำเนินการติดต่อประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลแต่ละแห่งเพื่อขออนุญาตดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล(In-Depth Interview)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ (1) เครื่องมือแบบสอบถามสำหรับการศึกษาเชิงปริมาณ และ (2) เครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง สำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอน

การสร้างแบบสอบถามดังนี้ การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ส่วนคือส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปัจจุบันท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จำนวน 77 ข้อ ส่วนที่ 2 ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปัจจุบันท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จำนวน 24 ข้อ ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปัจจุบันท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จำนวน 2 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ(1) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการสิ่งแวดล้อม (2) ข้อเสนอแนะเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปัจจุบันท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน (Basic Statistic) เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่าง โดยหาความถี่ (Frequency)

cy) การกระจายอัตราส่วนร้อย (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติอ้างอิง (Inference Statistic) ผู้วิจัย

ได้ใช้การวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคุณ (Multiple Regression Analysis) ใช้เพื่อศึกษาวิเคราะห์แบบทดสอบพหุคุณของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปัจจุบันท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

3. ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการจดบันทึกและบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาเรียงเรียงในรูปแบบของข้อความเพื่อจ่ายต่อการแยกประเด็น

ทำการวิเคราะห์และจัดแยกประเด็นตามกลุ่มของข้อมูล ตีความเพื่อแปลงข้อมูลที่ได้โดยเบรียบเทียบกับทฤษฎีหลักที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ สรุปผลข้อมูลและอภิปรายข้อมูลตามทฤษฎีและปรากฏการณ์เพื่อสร้างข้อสรุปรวมยอดและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการองค์กรในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปرمณฑล

ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปرمณฑล	N	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
เขตจังหวัดปرمณฑล				
1. การวางแผน	315	4.30	0.35	มากที่สุด
2. การจัดองค์การ	315	4.30	0.49	มากที่สุด
3. การบริหารงานบุคคล	315	4.15	0.55	มาก
4. การอำนวยการหรือสั่งการ	315	3.92	0.66	มาก
5. การประสานงาน	315	4.01	0.45	มาก
6. การควบคุม	315	3.97	0.47	มาก
7. การงบประมาณ	315	3.74	0.52	มาก
8. โครงสร้างขององค์การ	315	3.93	0.45	มาก
9. นโยบาย	315	3.55	0.54	มาก
10. เทคโนโลยี	315	4.08	0.45	มาก
11. วัสดุอุปกรณ์, เครื่องมือเครื่องใช้	315	4.04	0.38	มาก
12. การมีส่วนร่วม	315	4.26	0.27	มากที่สุด
รวม	315	4.08	0.39	มาก

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปرمณฑล

ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปرمณฑล	N	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ระดับประสิทธิผล				
1. ประสิทธิผลด้านผลผลิต	315	3.59	0.43	มาก
2. ประสิทธิผลด้านประสิทธิภาพ	315	3.90	0.38	มาก
3. ประสิทธิผลด้านคุณภาพ	315	4.18	0.37	มาก
4. ประสิทธิผลด้านการควบคุม	315	4.06	0.46	มาก
รวม	315	3.98	0.42	มาก

ตารางที่ 3 ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ภาพรวมทุกด้าน

ปัจจัย	สัมประสิทธิ์ของสมการทดแทน			สถิติทดสอบ t (P-value)	ค่าความ น่าจะเป็น
	ไม่ปรับมาตรฐาน		ปรับมาตรฐาน		
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	2.167	.365		5.943	.000
1. การวางแผน	.016	.036	-.023	-.444	.657
2. การจัดองค์การ	.022	.029	.044	.767	.444
3. การบริหารงานบุคคล	-.063	.024	-.144	-2.664	.008
4. การอำนวยการหรือสั่งการ	-.019	.019	-.053	-1.008	.314
5. การประสานงาน	.027	.030	.051	.910	.363
6. การควบคุม	-.033	.026	-.065	-1.258	.209
7. การงบประมาณ	.085	.027	.179	3.194	.002
8. โครงสร้างขององค์การ	-.056	.030	-.104	-1.876	.062
9. นโยบาย	.052	.023	.117	2.271	.024
10. เทคโนโลยี	.182	.031	.339	5.901	.000
11. วัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	.077	.043	.122	1.773	.077
12. การมีส่วนร่วม	.179	.046	.201	3.926	.000
F-test	=	11.798**			
P-value	=	0.000			
R	=	0.565			
R ²	=	31.90%			
SE	=	0.202			
Durbin-Watson	=	1.012			

จากตารางที่ 3 พบว่าตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นปัจจัยด้านการบริหารงานบุคคล มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.08 ตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า 0.02 เทคโนโลยี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายปัจจัย

งบประมาณ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02 ตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ มีค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า 0.02 เทคโนโลยี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายปัจจัย

ด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล มีค่า $P=0.000$ ซึ่งเท่ากับ .000 และการมีส่วนร่วม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ตัวแปรดังกล่าว สามารถอธิบายปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล มีค่า $P=0.000$ ซึ่งเท่ากับ .000 ตัวแปรด้านการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ เทคโนโลยีและการมีส่วนร่วม จึงเป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล ร้อยละ 5.65 และสามารถอธิบายอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล ร้อยละ 31.90%

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กร และประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล สำหรับในความคิดเห็นของผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการหรือสั่งการ การประสานงาน การควบคุม การงบประมาณ โครงสร้างองค์กรนโยบาย เทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลอยู่ในระดับมาก เช่นกัน สำหรับ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการองค์กรกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมและประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์สูงที่สุด ด้านผลผลิต ด้านคุณภาพ และด้านประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์อยู่ที่สุด

สำหรับปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านผลผลิต ได้แก่ เทคโนโลยี รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพ ได้แก่นโยบาย ด้านคุณภาพ ได้แก่ โครงสร้างขององค์กร เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุม ได้แก่ เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วม ดำเนินภาพรวมปัจจัยทั้ง 12 ด้าน มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กร และประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

1.1 จากการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ปัจจัยด้านการวางแผนและการจัดองค์การ มีระดับปัจจัยสูงที่สุด เท่ากัน สามารถอภิปรายผลการวิจัยแบบแยกรายปัจจัยได้ดังนี้

1.1.1 การวางแผนในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะการวางแผนเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการเบื้องต้น เป็นการวางแผน รูปแบบการดำเนินโครงการ และต้องมีการบรรจุรายละเอียดในแผนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามรูปแบบ ตามแผนที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะแผนงานที่มาจากนโยบายของผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำให้งานมีความชัดเจนและบรรลุวัตถุประสงค์ได้ และการดำเนินงานทุกอย่าง ต้องมีการวางแผน สถาคัลลังกับแนวคิดของ มยธรี อนุมานราชณ (2556, หน้า 41-42) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อนำไปประเทคโนโลยีองค์กร

ไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ดังนั้น ผู้นำประเทศหรือผู้บริหารองค์กรที่มีวิสัยทัศน์ต่างเห็นความสำคัญของการวางแผนที่จะนำประเทศหรือองค์กรไปสู่จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ต้องการ

1.1.2 การจัดองค์การ ซึ่งมีระดับปัจจัยสูงที่สุดเท่ากัน เพราะการจัดองค์การมีความสำคัญและช่วยเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะถ้ามีการจัดองค์การที่ชัดเจน เหมาะสม และสอดคล้องกับภารกิจของงาน มีการจัดแบ่งส่วนราชการได้ตามความเหมาะสม ที่จะช่วยเสริมสร้างให้ประสิทธิภาพและช่วยเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมและในการจัดการทุกอย่างได้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของเนตรพัฒนา ยา วิราษ (2556, หน้า 117) กล่าวว่า การจัดองค์การเป็นหน้าที่ทางการจัดการที่รองลงมาจากการวางแผน หลังจากที่ได้มีการวางแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์แล้ว ก็ต้องมีการจัดกลุ่มงานตามภารกิจที่ได้วางแผนไว้ การจัดองค์การมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีระบบและเกิดการประสานงานสอดคล้องกันทุกหน้าที่ การจัดองค์การที่ดีจะช่วยให้ผู้บริหารทำงานได้สำเร็จตามที่ได้วางแผนไว้ การจัดองค์การที่ดีช่วยให้ทรัพยากรทางการบริหารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการและมีความสัมพันธ์กันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ การวางแผนการจัดองค์การทำให้ระบบการจัดการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

1.1.3 ผลกระทบศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล นโยบาย มีระดับปัจจัยต่ำที่สุด เพราะการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันจะให้ความสำคัญไปที่การวางแผนและการจัดองค์การ รวมถึงปัจจัยอื่นๆมากกว่านโยบาย เพราะเห็นว่านโยบายสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับแนวคิดของ Thomas R. Dye (2002, p.1) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะหมายถึงกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งอาจขยายความได้ถึงว่า นโยบายหรือกิจกรรมที่ผู้มีอำนาจในรัฐบาลตัดสิน

ใจ พิจารณาในการที่จะดำเนินการหรือไม่ดำเนินการ ขึ้นอยู่กับระดับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นต่อประชาชนหรืออาจเกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างประโยชน์และคุณค่าให้กับประชาชนในสังคมส่วนรวม

1.2 การศึกษาประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล สามารถอภิปรายผลการวิจัยแบบรายด้านได้ดังนี้

1.2.1 ผลกระทบศึกษาประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ได้แก่ ด้านคุณภาพ มีประสิทธิผลสูงที่สุด เพราะปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จะมีการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการ และนิเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เป็นการตรวจสอบมาตรฐานการดำเนินการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี ส่งผลกระทบต่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการพัฒนาระบบการจัดการองค์กรให้มีประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งประเทศ เช่น โครงการการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ของสถาบันพระป gelela โครงการเมืองน่าอยู่ ฯลฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีส่วนช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง เพื่อให้เกิดระดับความสำเร็จของการจัดการองค์กรและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ John P. Campbell (1977, pp. 36 – 39) ซึ่งได้ทำการศึกษาและร่วมมารายการตัวแปรสำคัญ ๆ ของเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลขององค์การที่ได้เคยถูกใช้เป็นตัวชี้วัดของประสิทธิผลองค์การในการวิจัย จำนวน 30 ตัวแปร

1.2.2 ผลกระทบศึกษาประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ได้แก่ ด้านผลผลิต มีประสิทธิผลต่ำที่สุด เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

ปัจจุบันต้องรับผิดชอบการกิจกรรมด้าน และเป็นหน่วยงานราชการที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีกิจกรรมที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงส่งผลให้การกำกิจกรรมหรือโครงการในการจัดการสิ่งแวดล้อมลดลง เพราะเห็นว่า เรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่และเป็นสิ่งที่ต้องทำอยู่แล้ว ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงไม่ค่อยให้ความสนใจเท่าที่ควรจึงส่งผลให้ประสิทธิผลในการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบริเวณหาดด้านผลผลิตลดลง สอดคล้องกับแนวคิดของ William M. Evan (1976, p. 22 – 23) and Stephen P. Robbins (1990, pp. 59 – 60) เป็นนักวิชาการอีกกลุ่มที่มีความเห็นสอดคล้องกัน และได้เสนอการประยุกต์ใช้แนวคิดระบบในการประเมินประสิทธิผลขององค์กร โดยการพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ ที่ถูกจัดอยู่ในรูปของสัดส่วนระหว่างผลผลิต (Output) ทรัพยากรที่ใช้ใน การผลิต (Input) กระบวนการทำงาน (Transformation) และด้านอื่น ๆ ขององค์กรที่แตกต่างกัน

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจัดการองค์กรกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จากการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล พบร่วมกับการวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการหรือสั่งการ การประสานงาน การควบคุม การงบประมาณ โครงสร้างองค์การ นโยบาย เทคโนโลยี วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งอรุณ เถื่อนใหญ่ (2553) ได้ทำการศึกษากระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการบริหารทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการหรือสั่งงาน การประสานงาน การรายงาน และการจัดงบประมาณ อยู่

ในระดับมากและมีความสัมพันธ์กับกระบวนการบริหาร
กับประสิทธิผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยสามารถอภิปราย
รายละเอียดแบบயกรายด้านได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรภาคครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบริมเมือง ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์มากที่สุด เพราะงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นงานที่มีความหลากหลาย ในปัจจุบันมีการขยายตัวของสังคม ชุมชนมากขึ้น มีอาคาร โรงงานเกิดขึ้น หลายแห่ง ทำให้จำนวนประชากรที่อาศัยในชุมชนเพิ่มมากขึ้น จึงต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ พงศ์สันต์ ศรีสมทรพัพย์และคณะ (2556, หน้า 258) ให้ความหมายของการควบคุมองค์กรว่า การควบคุม องค์การเป็นความพยายามยามใด ๆ เกี่ยวกับการรออกรถ เกณฑ์ การออกคำสั่ง การใช้อำนาจหน้าที่ การตรวจสอบ เปรียบเทียบตลอดจนกรรมวิธีอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้องค์การสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายหลักที่ได้ตั้งไว้และพยายามดักล่าจะต้องช่วยประคองรักษา ปัจจัยต่างๆ ขององค์การให้คงอยู่และสามารถปฏิบัติการได้ต่อไป และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมคิด บางโม (2556, หน้า 190) กล่าวว่า การควบคุมหมายถึงการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ว่าเป็นไปตามที่วางแผนไว้และได้มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วแนะนำปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนและมาตรฐานที่กำหนดไว้

2.2 ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ด้านประสิทธิภาพ มีระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด เพราะปัจจุบันองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นมีการจัดการความคุ้มค่าของด้านทุนที่เป็นจำนวนเงิน บุคลากรและเวลาที่เสียไปกับการจัดการสิ่งแวดล้อมลดลง เนื่องจากปัจจุบันสภาพทางสังคมในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน และที่อยู่อาศัยเติบโตอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมาอย่างรวดเร็วเข่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีพงษ์ ปานจันทร์ (2554) ได้ศึกษาได้รู้

กับประสิทธิผลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครปฐม พบว่า ตัวชี้วัดประสิทธิผลในการบริหารงานที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของภารกิจแต่ละด้านจะมีความแตกต่างกันไปตามภารกิจ แต่เกือบทุกภารกิจทั้งประชาชนและพนักงานของเทศบาลตำบลมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ตัวชี้วัดประสิทธิผลในการบริหารงานด้านประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

3. ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดปริมณฑล จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารงานบุคคล งบประมาณ เทคโนโลยีและการมีส่วนร่วม เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล สอดคล้องกับงานวิจัยของพรียา วัชโตรัชัย (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองแกลง จังหวัดระยอง โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการ 7 ประการ POSDCORB ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน การรายงาน การงบประมาณ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีวิธีการคิดอย่างเป็นระบบ มีการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์บุคลากร ที่เกี่ยวข้องมีความกระตือรือร้น มีความชำนาญด้านการจัดการขยะมูลฝอยแต่ยังขาดแคลนบุคลากรระดับปฏิบัติ การมีการแบ่งงานตามหน้าที่อย่างชัดเจน มีการนำระบบมาตรฐาน ISO 14001 มาใช้ในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม นโยบาย แผน โครงการ ยึดหลักการมีส่วนร่วม ของประชาชน มีช่องทางการประชาสัมพันธ์หลายทางเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน มีวิธีการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับเทศบาล จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลแบบรายด้านได้ดังนี้

3.1 จากการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านผลผลิต ซึ่งพิจารณาจากจำนวนการทำกิจกรรมหรือโครงการในการจัดการสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม พบ

ว่า ปัจจัยด้านการควบคุมและเทคโนโลยี เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล สามารถอภิปรายผลการวิจัยแบบรายปัจจัยได้ดังนี้

3.1.1 ปัจจัยด้านการควบคุม

เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล การควบคุมการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นิยมใช้ในการปฏิบัติงาน คืออย่างหนึ่งคือการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการตราข้อบัญญัติ เทศบัญญัติหรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการควบคุมได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Samuels C. Certo (2000, p.551) กล่าวว่าการควบคุม หมายถึง กระบวนการซึ่งผู้จัดการใช้ในการควบคุม กล่าวคือเป็นการใช้ความพยายามอย่างมีระบบ เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานกับมาตรฐาน แผนหรือวัตถุประสงค์ที่การพิจารณาไว้โดยพิจารณาว่า การปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ หรือมาตรฐาน หรือความต้องการที่กำหนดไว้หรือไม่เพื่อที่จะได้ปรับปรุงต่อไป

3.1.2 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล เพราะเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งและมีความต้องการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี เพื่อปัจจุบันงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ยังขาดเทคโนโลยีในเรื่องของการประเมินผล ยังขาดอุปกรณ์ในการประเมินผลที่ชัดเจน แม่นยำ และประชาชนยังรับไม่ดีในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะงานในด้านของการตรวจสอบที่ต้องการความถูกต้อง แม่นยำ และชัดเจน และเทคโนโลยียังช่วยในเรื่องของการปฏิบัติงานให้สะทกสะท้าน ด้วย สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ มะลิวัลย์ จิตราธุน (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลเมืองแม่ร่องสอนพบว่า การจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลเมืองแม่ร่องสอนมีประสิทธิผล

ในระดับสูง โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการจัดการศึกษาได้แก่ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

3.2 จากการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการ องค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อม ขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านประสิทธิภาพ ซึ่งพิจารณาจากการจัดการความคุ้มค่า ของต้นทุนที่เป็นจำนวนเงิน บุคลากรและเวลาที่เสียไปกับ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม พบร่วม ปัจจัยด้านนโยบาย เป็น ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลใน การจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัดปริมณฑล สามารถอภิปรายผลการวิจัยแบบ แยกรายปัจจัยได้ดังนี้

3.2.1 ปัจจัยด้านนโยบาย เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่อิทธิพลต่อประสิทธิผลใน การจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปرمณฑล เพราะนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง จะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายให้อยู่ในรูปของแผนหรือโครงการต่างๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อรับการปฏิบัติงานตามภารกิจนั้นๆ ลดคล่องตัวกับงาน วิจัยของลดคล่องตัวกับการศึกษาวิจัยของศิริมนัส อินตัช แก้ว (2551)ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการบริหารงานของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารงานของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานสำนักหอสมุด ได้แก่ ปัจจัยด้านนโยบาย จะเห็นได้ว่า นโยบายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในด้านการบริหาร การจัดการ ฯลฯ เพราะหากนโยบายมีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ย่อมส่งผลให้การจัดการสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิผลที่ดี เช่นเดียวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากมีนโยบายในการจัดการสิ่งแวดล้อมจากผู้บริหารท้องถิ่น มีความชัดเจน จะส่งผลให้ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมและผู้ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 จากการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการ องค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อม

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านคุณภาพ ซึ่งพิจารณาจากระดับความสำเร็จของการ จัดการด้านสิ่งแวดล้อม พ布ว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างของ องค์การ การมีส่วนร่วม และเทคโนโลยี เป็นปัจจัยด้านการ จัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่ง แวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ปริมณฑล สามารถอภิปรายผลการวิจัยแบบแยกรายปัจจัย ได้ดังนี้

3.3.1 ปัจจัยด้านโครงสร้างขององค์การ โครงสร้างขององค์การเป็นปัจจัยด้านการจัดการ องค์กรที่มีอิทธิพลต่อการจัดการลิ่งแวดล้อมและมีผลต่อ การจัดการทุกเรื่อง เพราะโครงสร้างที่ดีต้องมีความเหมาะสม กันระหว่างปริมาณงานและปริมาณคน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นควรมีการขยายโครงสร้างขององค์การ เพื่อให้ เพียงพอต่อภารกิจของงานที่มีปริมาณมากขึ้น สถาคลล้อง กับแนวคิดของ Joseps H. Reitz and Linda N. Jewell (1985, p. 348) กล่าวว่า ในการจัดโครงสร้างองค์การ เป็นการกำหนดระบบควบคุมและการประสานงาน โครงการองค์การจะช่วยทำให้เกิดความแน่นอนในการ ประสานงาน ไม่ว่าองค์การนั้นจะมีความซับซ้อนเพียงใด ผู้บริหารและสมาชิกในองค์การสามารถทำงานร่วมกันได้ยั่งยืน โครงสร้างองค์การจะช่วยทำให้เห็นระบบการทำงาน ชัดเจนขึ้น ช่วยในการติดต่อสื่อสาร ลดช่องว่างและความ ซับซ้อนในการทำงาน ช่วยให้บุคลากรแต่ละคนได้เห็นทาง ก้าวหน้าในสายงานของตนชัดเจนและมีส่วนสนับสนุนให้ เกิดการพัฒนาองค์การ

3.3.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม
เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล
ในการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก โดยทุกภาคส่วน
ต้องร่วมกันแก้ไขปัญหา เพราะสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ต้อง³
ทำร่วมกัน ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทุก
ภาคส่วนเจึงต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เพราะแต่ละส่วน
จะมีข้อดีของตนเองในการดำเนินงานนั้นๆ ซึ่งเมื่อเรานำ⁴
ข้อดีของแต่ละส่วนมาร่วมกัน ปรึกษาหารือ วิเคราะห์
ลงพื้นที่ แล้วดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกัน งานนั้นๆ ก็จะ⁵
สามารถบรรลุเป้าหมายได้ดี ชัดเจน และประชาชนยอมรับ

สอดคล้องกับงานวิจัยของปฐมพงศ์ แสงศรีจันทร์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการบริหารกับความสำเร็จในการบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยทำการศึกษากระบวนการบริหารกับความสำเร็จ ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการบริหารกับความสำเร็จในการบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านลาด ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการบริหารกับความสำเร็จ

3.3.3 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล ในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะในกระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อมทุกขั้นตอนต้องอาศัยเทคโนโลยีทั้งสิ้น ไม่ว่าจะต้องทำการบริหารงานของสำนัก กอง หรือส่วนราชการนั้นๆ และสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงาน ธุรการ งานสุขาภิบาลอนามัยและสิ่งแวดล้อม งานรักษาความสะอาด ฯลฯ และในขั้นตอนของการจัดการสิ่งแวดล้อมในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติภารกิจมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีมาส่วนช่วยในการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ระบบกรุขยะแบบอัตโนมัติ เพื่อต้องการเบากារะแรงงานคนในการเก็บขยะและต้องการให้บรรทุกขยะได้จำนวนปริมาณที่มากขึ้น การใช้รถกวาดถนน รถแทรกแรงงานคน เป็นต้น ดังนั้นปัจจัยด้านเทคโนโลยีจึงมีอิทธิพลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวนานี วุฒิวนญาณ (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลขององค์กรของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข” ผลการวิจัยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ได้แก่ โครงสร้างองค์กร และเทคโนโลยี เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างองค์กรและเทคโนโลยี เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการ เพื่อรองรับการปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นที่จะต้องมีโครงสร้างองค์กรที่ดีมีความเหมาะสมกับขนาดและประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป หากมีโครงสร้างองค์กรที่ดีจะส่งผลต่อการบริหาร

อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับงบประมาณ และในด้านเทคโนโลยีก็เช่นกัน หากมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะส่งผลให้การจัดการมีประสิทธิผลมากขึ้น

3.4 จากการศึกษาปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการควบคุม ซึ่งพิจารณาจากการกระบวนการจัดการตรวจสอบกิจกรรมหรือการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม พบร่วม ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและการมีส่วนร่วม เป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถภูมิประยุกต์ การวิจัยแบบแบกรายบ่าบีจัดได้ดังนี้

3.4.1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ถือว่าเป็นปัจจัยด้านการจัดการองค์กรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะเทคโนโลยีที่ดีจะช่วยให้ลดระยะเวลาการทำงาน ลดแรงงานของผู้ปฏิบัติ และลดค่าใช้จ่ายในระยะยาวได้ด้วย สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของรัช กรุณณี (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิผลองค์กรของโรงเรียนที่บริหารโดยใช้ป้องเรียนเป็นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือ เทคโนโลยี

3.4.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจุบันการดำเนินงานหรือกิจกรรมใดๆ ถ้าไม่มีการมีส่วนร่วม งานนั้นก็จะประสบผลสำเร็จได้ยาก โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนมากให้ความร่วมมือ ดูแล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็ต้องเอาใจใส่ชุมชนพสมควรโดยเฉพาะชุมชนเมืองที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายต่างๆ ซึ่งจะเข้าสัมผัสร่วมงาน ประชาชน ได้มากกว่า สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ณภัทร ตั้งกิจวานิชย์ (2549) ศึกษาการ

จัดการน้ำเสียจากบ้านพักอาศัยและสถานประกอบการในเขตเทศบาลครอุดรานี พบร่างสถานการณ์ปัญหาน้ำเสียจากบ้านพักอาศัยและสถานประกอบการในเขตเทศบาลนครอุดรานี มีระดับความรุนแรงของปัญหามากเนื่องจากสาเหตุของปัญหาน้ำเสียเกิดจากประชาชนบางส่วนไม่ใส่ใจต่อปัญหาน้ำเสียที่เกิดขึ้น ทั้งยังมีนิสัยและความเคยชินในการระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจกรรมประจำวันและการประกอบการโดยไม่ได้ผ่านการบำบัดอย่างถูกวิธี และไม่ใส่ใจในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้เหล่าน้ำสาธารณะและระบบนิเวศน้ำเสียไป นอกจากนี้ยังเกิดจาก การที่ไม่มีกฎระเบียบที่เคร่งครัดและมาตรการในการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน รวมถึงการที่ประชาชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาน้ำเสียเท่าที่ควร จึงทำให้การดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของทางเทศบาลเพียงฝ่ายเดียว จากปัญหาน้ำเสียดังกล่าวได้ส่งผลกระทบในหลายด้าน ด้วยกันคือ ด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในน้ำ ทำให้สัตว์น้ำและพืชไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ ทั้งยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงและเชื้อโรคต่างๆ ด้านคุณภาพชีวิต ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งน้ำต้องประสบภัยล้วนๆ เช่น ของเสียและสิ่งของที่ไม่ควรทิ้งลงในน้ำ ทำให้เกิดการติดเชื้อโรคต่างๆ ด้านคุณภาพชีวิต ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งน้ำและเสี่ยงต่อการเป็นโรคที่เกิดจากน้ำเสียด้วย โดยเฉพาะปัญหาน้ำเสียที่ได้ส่งผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจในการสูญเสียงบประมาณเป็นจำนวนมากในการก่อสร้างระบบบาร์เบน้ำเสียและปัญหาดังกล่าวอย่างมากก็ด้วย สำหรับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม เช่น การมุ่งประสงค์ไปที่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ทำหน้าที่สอดส่องดูแลการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ประธานชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มของประชาชนที่มีจิตสาธารณะช่วยเหลืองานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้ช่วยทำหน้าที่ในการควบคุมกระบวนการและขั้นตอนการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น การแจ้งเรื่องร้องทุกข์ ปัญหาขยะตอกเคียง ปัญหามลพิษจากสถานประกอบการในชุมชน ปัญหาน้ำเน่าเสียในคุกของสาธารณะฯ ฯลฯ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการควบคุมการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลส่วนใหญ่ยอมรับว่าประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลทั้ง 4 ด้าน มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และควรที่จะนำประสิทธิผลจากการวิจัยฉบับนี้ไปใช้เป็นตัวชี้วัดในแบบประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการและนิเทศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยต่อไป เพื่อเป็นการกำหนดมาตรฐานในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในประเทศไทยให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ John P. Campbell (1977, pp. 36 – 39) ซึ่งได้ทำการศึกษาและรวบรวมรายการตัวแปรสำคัญ ๆ ของเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลขององค์กรที่ได้เคยถูกใช้เป็นตัวชี้วัดของประสิทธิผลองค์กรการใน การวิจัย จำนวน 30 ตัวแปร สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ได้นำเกณฑ์การประเมินประสิทธิผลด้าน ผลผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ และด้านการควบคุม นำมาใช้เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลของงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งได้ผลการวิจัยที่ค่อนข้างชัดเจนและมีคุณภาพ

4. อุปสรรคในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

4.1 อุปสรรคในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สามารถสรุปข้อมูลเป็นกลุ่มและนำเสนอได้ดังนี้ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1.1 ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงขาดอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยตรง

4.1.2 ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงขาดวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ใน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น เครื่องวัดมลพิษทางอากาศ เครื่องวัดความดังของเสียง ฯลฯ

ปัจจุบันยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ของหน่วยงานราชการส่วนกลาง คือกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

4.1.3 ความไม่จริงจังของนโยบายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังคงเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว เพราะส่วนใหญ่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่เน้นไปที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการศึกษามากกว่าด้านการจัดการขยะ

4.1.4 ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงขาดอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะโดยตรง

4.1.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงขาดวิธีการกำจัดขยะที่มีมาตรฐานส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการฝังกลบ ยังไม่มีการสร้างโรงงานกำจัดขยะพลังงานไฟฟ้า จึงส่งผลให้เกิดปัญหาเรื่องกลิ่นและการแพร่กระจายมลพิษลงสู่ดินและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

4.1.6 งบประมาณในการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค่อนข้างจำกัด

4.1.7 การจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการขยะยังคงประสบภาวะขาดทุน เพราะการจัดเก็บขยะถือว่าเป็นบริการสาธารณะ

4.1.8 ชีดจำกัดและศักยภาพของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการจัดการขยะเจ้าหน้าที่ขับรถขยะและเจ้าหน้าที่ประจำรถ ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานตั้งแต่เข้ามีเดือนช่วงเย็น ระหว่างวันปฏิบัติหน้าที่ต้องประสบปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นจากขยะ แรงกดดันจากปัญหาการจราจรที่คับคั่งในเขตจังหวัดปริมณฑล ฯลฯ ทำให้นั่นthonศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทำให้คุณภาพของงานลดลง ซึ่งปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งใช้วิธีการจ้างเหมาภาคเอกชนในการจัดเก็บขยะ ซึ่งจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควบคุมการจัดการขยะได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.1.9 รัฐบาลควรลงทุนในการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะพลังงานไฟฟ้าให้ครบถ้วนจังหวัด

และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งนำขยะไปกำจัดอย่างถูกวิธีและรัฐบาลสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการจัดการน้ำเสีย

4.1.10 ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงขาดอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการน้ำเสียโดยตรง

4.1.11 งบประมาณที่ใช้ในการจัดการน้ำเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงควรมีการออกกฎหมายในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้มีอัตราที่สูง เช่น สถานประกอบการร้านอาหาร ร้านเสริมสวย หอพักค่อนไดมีเนียม ฯลฯ เพื่อจะได้นำรายได้ที่จัดเก็บมาใช้ในการจัดการน้ำเสียอีกทางหนึ่ง

4.1.12 ควรมีการใช้กฎหมายในการจัดการน้ำเสียอย่างชัดเจนและนำมายังเจ้าหน้าที่ ชีน ควรเพิ่มบทลงโทษกับสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนไม่ติดตั้งบ่อตักไขมันก่อนปล่อยน้ำเสียลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ เป็นต้น

5. แนวทางในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล” ทำให้ทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับสิ่งแวดล้อมในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลทั้ง 5 จังหวัด โดยสามารถทำนายถึงอิทธิพลของปัจจัยเหล่านี้ต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานสำหรับการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ผลการศึกษาปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.1.1 รัฐบาลต้องให้ความ

สำคัญและจริงจังกับเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น

5.1.2 รัฐบาลควรจะสนับสนุน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีกระบวนการทัศน์ในการจัดการสิ่งแวดล้อมใหม่ โดยมุ่งเน้นความสำคัญเรื่อง ประสิทธิผลการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ด้านผลผลิต (Productivity) ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) ด้านคุณภาพ (Quality) และด้านการควบคุม (Control)

5.1.3 รัฐบาลควรมุ่งเน้นถึงการ

วางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับมหภาค

5.1.4 รัฐบาลควรบทบาทและ

พิจารณาเรื่องศักยภาพทางการคัดลงของท้องถิ่นให้มีผลอย่างเป็นรูปธรรม ปรับปรุงและพัฒนาระบวนการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.1.5 รัฐบาลควรส่งเสริมให้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัย มีความหลากหลายและสอดคล้องกับความเป็นจริง

5.1.6 รัฐบาลและองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นควรเร่งสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานและการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงการบริหาร

5.2.1 องค์กรปกครองส่วนท้อง

ถิ่นควรให้ความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มากขึ้น

5.2.2 องค์กรปกครองส่วนท้อง

ถิ่นควรมีการวางแผนในการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนโดยตระหนักถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นในอนาคต

5.2.3 องค์กรปกครองส่วนท้อง

ถิ่น ควรมีการจัดตั้งการที่ดี มีการจัดสรรวาระกิจด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เกิดความช้าชักอนและมีประสิทธิผล

5.2.4 องค์กรปกครองส่วนท้อง

ถิ่นควรมีการบริหารงานบุคคลที่ดี มีกระบวนการขั้นตอนในการสรรหาเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น นักวิชาการสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสุขาภิบาล ฯลฯ เพื่อทำหน้าที่ในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

5.2.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมแก้ไขปัญหาด้านประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อม

5.2.6 ผู้บริหารห้องถิ่นควรจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

5.2.7 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรปรับข้อกฎหมายและระเบียบอัตราผลตอบแทน (เงินเดือน) ของข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

5.2.8 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรยกระดับการจัดเก็บรายได้ใหม่อัตราที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถานประกอบการที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ เช่น ร้านเสริมสวย โรงงานอุตสาหกรรมหอพัก คอนโดมิเนียม ตลาด ฯลฯ เพื่อนำรายได้เหล่านั้นมาเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.2.9 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ มีงบประมาณเพียงพอและมียอดเงินสะสมจำนวนมาก เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเทศบาลนคร ควรเป็นเจ้าภาพในการลงทุนระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่ เช่น โรงงานกำจัดขยะ พลังงานไฟฟ้า โรงงานบำบัดน้ำเสียรวม ฯลฯ

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.3.1 จากแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล เป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนหลากหลาย และยังไม่สามารถหาข้อสรุปร่วมกันได้ ทำให้การศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล

จำเป็นที่จะต้องนิยามความหมายและวิธีการประเมินวัดประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจน ซึ่งจะต้องบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีทางานนำมาสร้างเป็นกรอบที่จะใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ผู้ศึกษาสามารถตัดสินใจและเลือกวิธีการประเมิน ตลอดจนตัวชี้วัดประสิทธิผลได้อย่างเหมาะสมกับการศึกษาวิจัย

5.3.2 ในการศึกษาประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดปริมณฑลนั้น ผู้ศึกษาควรทราบว่า ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ทำได้ก่อน ข้างมากและมีความสลับซับซ้อน เพราะต้องใช้แนวคิดในเรื่องประสิทธิผลบูรณาการร่วมกับการจัดการสิ่งแวดล้อม หลากหลายแนวคิด รวมทั้งแบบประเมินของทางราชการมาใช้ เพื่อพิจารณาและศึกษาประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ปริมณฑลนั้นได้อย่างครอบคลุมและครบถ้วน เพื่อให้ได้ ความชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาของประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากที่สุด

5.3.3 ความมีการพัฒนาและ ต่อยอดแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลในการจัดการสิ่ง แวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ปริมณฑลอย่างต่อเนื่อง

5.3.4 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑลนั้น จำเป็น ต้องศึกษาเนื่องในของปัจจัยทางการบริหารจัดการในแต่ละ ปัจจัยอย่างถ่องแท้ จึงจะช่วยให้ทราบถึงแนวทางในการ เสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล ซึ่งปัจจัย ต่างๆย่อมมีความแตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละพื้นที่

5.3.5 ความมีการพัฒนาองค์ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปริมณฑล เพื่อให้แต่ละ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถวางแผนและเตรียม ความพร้อม เพื่อรับรับปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องเผชิญในอนาคตได้

อย่างเท่าทันและมีความเหมาะสม

5.3.6 ความมีการศึกษาวิจัย

เรื่องเดียวกันนี้ในมิติหลายด้าน เช่น การศึกษาเปรียบเทียบ ประสิทธิผลในการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดใหญ่ๆ อาทิ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสระบุรี จังหวัดชลบุรี เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบและ เสนอแนวคิดในการศึกษาเชิงลึกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ณภัทร ตั้งกิจวานิชย์. (2549). การจัดการน้ำเสียจากบ้านพักอาศัยและสถานประกอบการในเขตเทศบาลนครอุดรธานี. (การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

รวช. กรุดมณี. (2550). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความมีประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนที่ บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสังกัด สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์และคณะ. (2552). โครงการเสริมสร้างชีวิตร่วมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการกระจายอำนาจและธรรมาภิบาลท้องถิ่น. รายงานฉบับสมบูรณ์ รายงานผลการศึกษาความก้าวหน้า ของการกระจายอำนาจในประเทศไทยและ ข้อเสนอการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

เนตรพันณา ยาภิราช. (2556). การจัดการสำนักงาน. กรุงเทพฯ : ทริปิล เอ็ดดูเคชั่น.

ปฐมพงศ์ แสงศรีจันทร์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการบริหารกับความสำเร็จในการ บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลใน เขตอำเภอ บ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี).

ปิยะพงษ์บุญคง. (2542, พฤษภาคม – สิงหาคม). นโยบาย
และการจัดการสิ่งแวดล้อมบนฐานของทุน
ทางสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :
แนวคิดและวิธีการบริหารงานที่เป็นเลิศ
(Best Practices). *วารสารสถาบันพระ
ปกเกล้า*, 7(2), 84-115.

พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรพัย และคณะ. (2556). องค์การและ
การจัดการในภาครัฐ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พิรยา วัชโตรัย. (2556). การจัดการขยะขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาล
ตำบลเมืองแกลง จังหวัดระยอง.
(วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์, สถาบันบัณฑิต
พัฒนาบริหารศาสตร์).

มยุรี อนุมานราชรุณ. (2556). นโยบายสาธารณะ.
กรุงเทพฯ : แอดคทีฟพรินท์.

มะลิวัลย์ จิตราอรุณ. (2550). ประสิทธิผลการจัดการ
ศึกษาของโรงเรียนเทศบาลเมือง
แม่ช่องสอน จังหวัดแม่ช่องสอน.
(วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ยุราณี วุฒิวณณาน. (2549). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุ
ประสิทธิผลองค์การของวิทยาลัยพยาบาล
สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. (วิทยานิพนธ์
ดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2550”. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม
ที่ 124 ตอนที่ 47 วันที่ 24 สิงหาคม 2550
หน้า 1-127.

รุ่งอรุณ เถื่อนไหง. (2553). ศึกษากระบวนการบริหารที่
ส่งผลต่อประสิทธิผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี.
(วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา).

ศิริมนัส อินตั๊ะแก้ว. (2551). ประสิทธิผลการบริหารงาน
ของสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
(วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัยประสาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
(2554). โครงการจัดทำมาตรฐานกลางเพื่อ
กำกับการจัดบริการสาธารณะขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการขยะ
มูลฝอย ศูนย์บริการวิชาการสถาบันบัณฑิต
พัฒนาบริหารศาสตร์ กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.

ศูนย์บริการวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
(2554). โครงการจัดทำมาตรฐานกลางเพื่อ
กำกับการจัดบริการสาธารณะขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการน้ำ
เสีย. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย.

สมคิด บางไม. (2556). องค์การและการจัดการ.
สมุทรปราการ : ออฟเชิฟเพลส.

สิริพงษ์ปานจันทร์. (2554). *ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผล
ในการบริหารงานของเทศบาลตำบลใน
จังหวัดนครปฐม*. (วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).

Campbell, John P. (1977). “On the Nature of
Organizational Effectiveness.” In
New Perspective On Organizational
Effectiveness. Edited by Goodman
Paul S. and Pennings Johannes M.
and Associates. San Francisco : Jassey
Bass.

Certo, Samuel C. (2000). *Modern Management*.
8th ed. New Jersey: Prentice-Hall.

Dye, Thomas R. (2002). *Understanding Public
Policy*. 10th ed. New Jersey: Prentice
-Hall.

Evan, William M. (1976). “Organization Theory and Organization Effectiveness : An Exploratory Analysis.” In S. Lee Spray. *Organization Effectiveness : Theory, Research and Utilization*. Ohio: Kent State University.

Reitz, H. Joseph., and Jewell, Linda N. (1985). *Managing*. Illinois : Foresman.

Robbins, Stephen P. (1990). *Organization Theory – Structure, Design, and Applications*. Third Edition. New Jersey: Prentice-Hall.